

Albert Sorel:

20

Čudodelni zdravnik

Roman

— Znaki so se pokazali v začetku v obliki globoke žalosti, neprestane zamišljenosti, bridkega plakanja in nrepene nje po samotni. Pozneje se je začela zelo razburjati, bila je vsa izmučena, izogibala in bala se je ljudi, celo takih, ki jih je imela zelo rada, jed ji ni dišala, spati ni mogla in hiral je vedno bolj... — Da, tako je bilo, — je pritrdil baronov svak. — Ste opazili pri nji fiksne ideje? — Ne. — Nobenih, — je pritrdila gospodična. — To se pravi... — je pripomnil Kofosse. — Kaj? — O, neumnost, — se je oglasila gospodična, — fantaziranje bolnih... Nikoli se ne more ločiti od slike, ki ste jo videli v njeni sobi... — Ali je bila vajena videti jo v svoji sobi? — Da, Baje je s to sliko v zvezi nekakšna rodbinska povest. — Zdaj bi pa že lahko spravili to sliko kam drugam, — je pripomnila gospodična. — Zdaj ne misli več na njo. — Strežnica je gospodičini pritrčila. Zdravnik je nadaljeval: — Kaj pa napadi, kakršen je bil danes, se ponavljajo pogosto? — Zelo redko, čim dalje redkeje, — je odgovoril Kofosse. — Zdaj pa pojdite, gospodična, in vidva tudi, gospoda; zdaj ne potrebujem več vaše pomoči. — Potem se je obrnil k strežnici, rekoč: — A kako je preživela včerajšnjo noč? — Zelo slabo, gospod. — In vi niste spali? — Niti očesa nisem zatislila; gospa je bila vso noč na nogah. — Torej ste potrební počitka. Gospodična de Rofosse vam da sobo. — Toda bolnica... je ugovarjala gospodična. — Za njo bom skrbel jaz, — je odgovoril Chebsky. — Pojdite spat in zanesite se name... Jaz se dobro spoznam na svoj poklic. — Strežnica je zardela in se ozrla na gospodično. Slednja se je pa molče obrnila in odšla. Strežnica je odšla za njo. — XI. — Chebsky je stopil k vratom, vodečim v Genovefino sobo. Odgrnil je zavese; za njo so bila steklena vrata za opazovanje bolne za primer, če so jo pustili nekaj časa samo. — To je imenitno! — je zamrmral sam pri sebi. — Odprl je steklena vrata in tiho poklical Gauberge. Starika je pristopila. — Kaj dela gospa? — Še vedno čepi v svojem koticu, ne drhti pa več tako hudo. — To je dobro; vzemite luč... Pogledajte najprej, če ni v sobi kaj nevarnega, nož ali kaj podobnega.

— Ničesar ni tu, gospod doktor. Ničesar ji niso pustili. — Te besede je izgovorila s posebnim naglasom, z neko čudno nezaupljivostjo. Vendar je pa vso sobo skrbno pregledala. Potem se je pa vrnila v kabinet. — A zdaj mi odgovorjate! Ste uđala na svoji gospej? — Vzajala sem jo, gospod, in če bi bilo odvisno od mene, bi ne bila prišla tako daleč, kakor so jo spravili. — Torej bi vas veselilo, če bi ozdravela? — Jaz bi dala za to vse in tudi ta uboga Emma. Tudi ta se ni rodila na svojem mestu, gospod. — Dobro, — je dejal zdravnik. — Povejte mi še, zakaj so vam prepovedali hoditi v sobo gospe baronice? — Pravili so, da ji to škoduje. Jaz, ki sem jo zibal in ki poznam vzrok njene bolezni... oni pa trdijo, da jo spominja to žalostnih dni. — Če bi mogel jaz lečiti gospo baronico, bi ji smeli streči saho vi, Gauberge. Jaz ne sodim o tem tako, kakor vaši zdravniki. — Vidim, gospod, da razumete to drugače. Ko sem vas zagledala, sem si mislila: Sam bog ga je poslal. — Ne govoriva o tem, kdo me je poslal! — je dejal Chebsky malo strupeno tako, da je starika kar zadrževal. — Glavno je, da mi boste pomagali. — Vse storim, kar mi ukazuje. — Zdaj pa sedite na divan in zadremajte. Sam bom bedel. Čez dve uri me izmenjate. — Starika ga je ubogala. Chebsky je postavil divan k steklenim vratom, ugasnil luč in začel opazovati Genovefo. V Genovefini sobi na oknu ni bilo zastora; žarki zahajajočega solnca so prodirali oblake in zlatili steno; zdaj pa zdaj so poljubili z bežnim odsevom tudi blede obličje Jeanne de Pleurs tako, da se je zdelo, da stopa slika iz senice. Genovefa je vsa zamaknjena gledala sliko, kakor da je začarana. Slišati ni bilo niti najmanjšega ropota. Luna je zašla, ostala je samo migljajoča svetloba nočne lučke, viseče izpod stropa. Genovefa je bila tega odvisna že vajena. Počasi je vstala, se dotipala do senice in obstala, drhteč pri najmanjšem pišu vetra ali šumu razmajanih vej. Tako je blóčila dobre pol ure. Potem se je pa splazila k postelji, padla na njo in zaspala. — Gauberge je trdno spala na divanu. Chebsky je tiho odprl vrata, ki jih je bil zaklenil, in vstopil v sobo. Odšel je naravnost k postelji in se sklonil nad Genovefo. — Spala je kakor dete lahko spanje, nekaj se ji je sanjalo, nekaj neopredeljenega, sanjalo se ji je, da vstajajo v njenem spominu čudoviti prizori, da ji migljajo pred očmi in vzbujajo v nji hipno grozo, ki se ji je poznala na obrazu. Chebsky je opazoval ta mučni počitek, to neobčuteno bolelost. — Krčevito je stisnil usta, vsi ženci so se mu tresli. — No, trenutek je napočil, — je zamrmral sam pri sebi. — Rahlo ji je dihljal na oči. Genovefa se ni ganila. — Dobra družba. — Ali pomagaš že tudi v kuhinji, deklica? — O, seveda, ko odidejo gostje, pomagam v kuhinji šteti srebrne žlice.

Ruski mušketirji na Daljnem vzhodu

Ruska emigrantska organizacija, ki ji je glavni namen boriti se proti boljševizmu

Ves svet se zanima zadnje čase za dogodke na Daljnem vzhodu, kjer sicer »ni vojne«, kakor pravijo Japonci, pač pa grme topovi, besni vojna furija, padajo tisoči ranjenih in ubitih vojakov, cvetoča mesta uničujejo granate in jekleni ptiči mečejo iz zračnih višav na nedolžne ljudi ogenj in žveplo. Na tehničnici je v prvi vrsti usoda Mandžurije. Kar se piše o tej ogromni deželi, pripadajoči sicer po imenu Kitajski, toda obvladani že več let po onem, ki ima denar, vpliv in vojaške, kar se piše o samoupravi te dežele, morada tudi o mandžursko-mongolski avtonomni republiki kot posebni državi med Kitajsko in sovjetsko Rusijo, vse to so zaenkrat samo kombinacije. Bivša carska Rusija je sklenila svojčas z bivšo cesarsko Kitajsko pogodbo in dobila z njo potreben obmejni pas mandžurskega ozemlja za gradnjo vzhodno-kitajske železnice. Ta pas je dobila po naiemni pogodbi, veljavni 99 let. Med sovjetsko vlado, ki starih carskih obveznosti sicer ne priznava, pač se pa krčevito drži starih pravic, terjatev in obveznosti, ki so nji v korist, je sklenila leta 1924 s kitajsko republikansko vlado pogodbo o takozvani paritetni upravi te železnice. Iz zadnjih poročil je razvidno, da je japonska vlada zahtevala od sovjetske vlade za svoje vojaške operacije, ki jih proglašala za neobhodno potrebno zaščito svojih interesov, dovoljenje za prevoz vojaštva in vojnega materiala po vzhodno-kitajski železnici. To je bila pa samo običajna japonska vljudnost. Sovjetska vlada je odklonila dovoljenje, da bi ohranila vsaj na zunaj nevtrálnost. Ne more biti nobenega dvoma, da bodo Japonci prevažali po tej železnici svoje vojaštvo in vojni material, če bo njihov generalni štab tako sklenil, pa naj sovjetska vlada dovoli ali ne. — Japonsko prodiranje je najbolj razburilo središče Mandžurije, milijonsko trgovsko mesto Harbin. Harbin ima neprestano preobličen kitajski okraj, kjer prebivalcev še nikoli nihče ni preštel. Zdaj jih cenijo približno na 800 tisoč, če je kosila lani tam kuga, na milijon, in nad en milijon, če kuge ni bilo. Evropski okraj, zelo reprezentativen in trgovsko živahen, je naseljen s konglomeratom vseh evropskih in azijskih narodov, prevladujejo pa Rusi. Med njimi je 100.000 do 150.000 ruskih emigrantov, po pretežni večini emigrantov. Trgovina je v prvi vrsti v ruskih in japonskih rokah, deloma pa tudi v ameriških. Od tod veliko zanimanje ruskega emigrantskega tiska za usodo Mandžurije, zlasti za Harbin. Med katoličnimi poročili zadnjih dveh tednov so bile tudi vesti o spopadih na harbinskih ulicah med kitajsko policijo, ki so jo izvažali boljševiki, in člani organizacije mušketirjev, brančimi ruske krajevne in splošne nacionalne interese. Tako so prvič stopili pred javnost ruski mušketirji v Mandžuriji, organizacija, ki ve

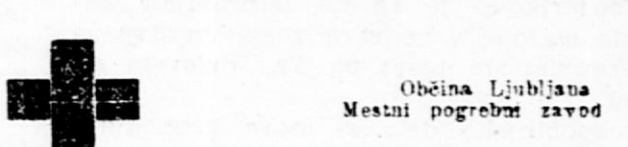
Evropa o nji zelo malo ali pa nič, čeprav je stara že osem let, namreč organizacija. Zveza mušketirjev je bila ustanovljena 1. 1924 v severni Mandžuriji v času, ko je bila podpisana sovjetsko-kitajska pogodba o vzhodno-kitajski železnici. Glavni namen te organizacije, ki je v nji zbrana protikomunistično orijentirana mladina, je boj na življenje in smrt z boljševiki. Borba se vodi z vso vmeno, s terorjem odgovarjajo mušketirji na sovjetski teror, posebno piko imajo pa na boljševiško čezvračajo. Leta 1926 so imeli mušketirji svoje oddelke že ob vsej vzhodno-kitajski železnici. Ob tem času je nastal tudi ruski odred generala Nečajeva v vojski kitajskega maršala Cansolina. Po maršalovem zatrdilu bi morale biti te ruske čete po likvidaciji boljševiškega puča na Kitajskem prepeljane na sovjetsko mejo. Cansolin jim je obljubil celo izdatno podporo v borbi proti boljševikom. Takrat je pa organiziral vojaški oddelek ruskih mušketirjev osebno garđo generala Nečajeva, prekrščeno pozneje v kadetsko stotnijo, ki se je udeležila vseh pohodov kitajskega maršala, imenovanega »beli maršal«. Njegov tragični konec je pa prekržil vse načrte glede bodočnosti. Mnogo mušketirjev je padlo v bojih na Kitajskem. Kar jih je pa ostalo, vodijo tem upornejšo borbo proti boljševikom. Leta 1923 je bila zveza mušketirjev reorganizirana in za poveljnika je bil izvoljen V. Barišnikov. Zveza mušketirjev ima svoje podružnice v Šanghaju in v drugih večjih mestih južne Kitajske. Ima pa tudi svoje agitatorje in celice v Ameriki. Vodstvo zveze je v stalnih stikih z nelegalnimi organizacijami ruske nacionalne omladine v sovjetski Rusiji, posebno na Daljnem vzhodu. Zveza razširja svoj tisk, posebno brošure in letake, na sovjetsko ozemlje in je tudi v zvezi s partizanskimi četami, ki jih je posebno v Sibiriji mnogo. Med sovjetsko-kitajskim konfliktom so prevzeli mušketirji zaščito vzhodno-kitajske železnice in so se zlasti odlikovali v pobijanju boljševiških terorističnih organizacij. Najbrž poseže ta organizacija ruske nacionalne omladine prej ali slej tudi v konflikt med Japonsko in Kitajsko, zlasti če se prenese bojna vihra na sovjetsko ozemlje. — Pri izpitu. — Ljudje, ki omedle, so blede, kajne, gospod kandidat? — Ne vedno, gospod profesor. — Kaj ste že videli človeka, ki je omedlel, pa ni bil blede? — Seveda, za amorca, gospod profesor. — Dvom. — Zakaj me pa tako debelo gledaš, dečko? — Teta, ali spadaš tudi ti k lepemu spolu?

Druga petletka

Na konferenci komunistične stranke je predsednik sovjeta ljudskih komisarjev Molotov izjavil, da je sovjetska Rusija nov tip države, ki se približuje družbi brez razredov. Naša država, je dejal Molotov, je v resnici poldržava, prehodna oblika države, ki polagoma izumira in ki bo docela izumrla, ko preidemo v pravi komunizem. Druga petletka naj odstrani razliko med mestom in vasjo ter dvigne vas iz njene stoletnega spanja. Sovjetska Rusija pa hoče odstraniti tudi razliko med telesnim in duševnim delom. O gospodarskih nalozah druge petletke je dejal Molotov, da bo investiranih 150 milijard rubljev. Glavna elementa gospodarstva sta težka industrija in baza energije. Zadnja leta druge petletke bo znašala proizvodnja električne energije 100 milijard kilovatnih ur in s tem bo prekoračena proizvodnja električnega toka v Zedinjenih državah iz l. 1929. Surovega železa izdelala Rusija 22 milijonov ton, kar pomeni prirastek 12 milijonov ton. Razvojni tempo pridobivanja surovega železa prekorači tempo Nemčije in Zedinjenih držav. V novi petletki bo zgrajenih nad 30.000 km novih železniških prog in ob koncu druge petletke bo izdelovala sovjetska Rusija najmanj 70.000 traktorjev. Najvažnejša naloga je povečanje proizvodnje v kmetijstvu s pomočjo strojne tehnike in elektrifikacije.

Jejte jabolka

Mnogi ljudje smatrajo jabolka še vedno za približek. Zdravniki pa dokazujejo, da so jabolka zelo zdrava in da bi jih morali jesti zlasti slabokrvni ljudje. V jabolkih je namreč železo, ki ga rabi organizem, če nima dovolj krvi. Ker je jabolko alkalno, vsrkava v prebavnih organih nepotrebne in telesu škodljive kisline in olajšuje njihovo odstranitev iz organizma. S tem varuje telo bolezni, ki jih povzroča nepravilna izmenjava snovi, kakor so revmatizem, nervoznost itd. Fosfor v jabolku blagodejno vpliva na živčni sistem, ki ga utrjuje. Nevtrasteniki, ljudje, ki imajo razdražene živce in ki ne morejo spati, naj jedo čim več jabolok. Posebno blagodejno vpliva na prebavo jabolka kislin. Predno ležemo spat, je dobro pojesti eno ali dve jabolki, da bo prebava pravilna, da se pomirijo živci in da bomo dobro spali. Z jabolki dobi telo tudi potrebno potrebne mineralne snovi, ki jih je v navadni hrani premalo, kar povzroča različne bolezni. Posebno priporočajo zdravniki jabolka tudi otrokom. — Njen »hip«. — Ti si nocoj ves večer sam? — Da, žena je skočila »za hip« k svoji prijateljici. — Trdna tradicija. — Ze pet let sva poročena, pa je med nama še vse tako, kakor prvi dan najinega zakona. — Saj sem vendar slišala, kako si se včeraj prepirala s svojim možem. — Ze res, toda prepirala sva se že prvi dan po poroki.

Sporočamo tužno vest, da je dne 8. t. m. ob 3. zjutraj umrl naš nad vse ljubljani brat oziroma dobri prijatelj, gospod

Karol Polič

prokurist Ljubljanske kreditne banke

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo, dne 10. februarja 1932 ob 1/2 3. uri popoldne izpred mrtvašnice. Stara pot 2, na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 8. februarja 1932.

Žalujoča brata Emil in Valerio ter prijatelji

LEPO STANOVANJE
s tremi sobami se odda takoj.
Mirje, Riharjeva ulica 6. 850

NATAKARICO
ki bi pomagala tudi v kuhinji, večšo slovenščino in nemščino, sprejemem. Predstavi se je v hotelu Miklič v Ljubljani v sredo med 1. in 3. uro, ali pa se obrniti naravnost na gostilno Dornig v Kočevju. 847

ZA PEPELNICO
dobro namočena polenovka se dobi pri I. Buzzolini, Ljubljana, Lingarjeva ulica. 849

HOTEL
na gornjem Jadranu je naprodaj. Ima 12 na novo opremljenih sob s tekočo vodo. Naprodaj je radi preselitve pod zelo ugodnimi pogoji. Pojasnila daje lastnica hotela Zagreb, Senj.

SIVALNI STROJ
jermenarski (Cilinderkopf), rabljen, toda v brezhibnem stanju kupi Ferrus d. d., Zagreb, Vlačka 62. 848

RADI PRESELITVE
prodam poceni motor 4 1/2 k. s. še v dobrem stanju in tudi slamozevalnico. Naslov v upravi »Sl. Naroda«. 839

STROJEPISNI POUK
novi večerni tečaj za začetnike in izvežbance. Vpisovanje ob torkih in sobotah od 6. do 8. ure zvečer. Šolnina nizka. — Christof urni zavod, Domobranska cesta 7/I. 712

SOSTANOVALKO
sprejemem. Gosposvetska cesta 13, I. nadst., soba št. 100. 818

VI 5552/1932

852

Razpis

MESTNO NAČELSTVO v Ljubljani razpisuje dobavo in montažo

aparata za čiščenje in mehčanje napajalne vode za parne kotle

v mestni klavnici s kapaciteto 2500 litrov na uro.

Pravilno sestavljene in kolkovane ponudbe s kolkom za Din 100.— je oddati v zapečatenem ovoju v mestnem gradbenem uradu, Nabrežje 20. septembra (Kresija) do

22. februarja 1932 do 11. ure dopoldne.

Vse podatke in pripomočke daje mestni gradbeni urad med uradnimi urami.

Mestno načelstvo v Ljubljani, dne 6. februarja 1932.

Župan: Dr. DINKO PUC l. r.

VI 5685/1932.

852

Razpis

MESTNO NAČELSTVO v Ljubljani razpisuje ofertalno licitacijo za dobavo

kameninastih kadunj in plošč za zavarovanje dna zbiralnih kanalov.

Ponudbe je treba pod običajnimi pogoji vložiti pri mestnem gradbenem uradu, Nabrežje 20. septembra, v zapečatenem ovoju z napisom: »Dobava kanalskih kadunj« do

ponedeljka, dne 15. februarja 1932 do 11. ure dopoldne

Podjetnik jamči za kakovost materiala eno leto po prevzemu. Ponudnik mora ponuditi cene franko skladišče na mestni pristavi za vse velikosti in tipe kadunj in plošč.

Mestno načelstvo v Ljubljani, dne 6. februarja 1932.

Župan: Dr. DINKO PUC l. r.